

Słupsk, dnia 21 lutego 2012r.

Skarżąca:

R N

Trybunał Konstytucyjny
Rzeczpospolitej Polskiej
00-918 Warszawa al. Szucha 12a

repr. przez r. pr.

Marka Pawłowskiego

Al. 3 maja 28/39

76-200 Słupsk

Skarga konstytucyjna

Skarżąca składa skargę konstytucyjną na niezgodność przepisów regulujących nawiązanie i rozwiązanie stosunku pracy oraz stosunek pracy na podstawie powołania, w tym:

1) art.35 ust.1 ustawy z dnia 28.9.2011r. o lasach w związku z art. 68§1 ustawy z dnia 26.6.1974r. Kodeksu pracy, przewidujący powoływanie i odwoływanie licznych pracowników zatrudnionych w Lasach Państwowych, m.in. na stanowisku pracy leśniczego;

2) art.70§2 Kodeksu pracy, wyłączający co do zasady możliwość powrotu lub przejścia odwołanego pracownika na poprzednie, bądź inne stanowisko pracy;

3) art. 72§3 Kodeksu pracy skracający o połowę okres ochrony pracownika w wieku przedemerytalnym zatrudnionego na podstawie powołania przed rozwiązaniem stosunku pracy (w stosunku do okresu określonego dla ogółu pracowników w art.39 Kod.pracy);

które są i w brzmieniu obowiązującym w dniu 13.5.2010r. (odwołania skarżącej) były niezgodne z Konstytucją, tj. z art.24, art.32 ust.1 i 2 i art.64 ust.2 w związku z art.2, art.20, art.30, art.31 ust.3, art.45 ust.1 i art.65ust.5 Konstytucji Rzeczpospolitej Polskiej, gdyż naruszają i naruszyły konstytucyjne prawa skarżącej w zakresie realizacji zaliczanej do podstawowych zasad Rzeczpospolitej Polskiej ochrony pracy, równości wszystkich wobec prawa, równego traktowania przez władze publiczne i niedyskryminacji z jakiegokolwiek przyczyny oraz równej dla wszystkich ochrony prawnej praw majątkowych, w zakresie ochrony trwałości stosunku pracy, ograniczając te prawa skarżącej w sposób wskazany w pktach 1-3 bez rzeczywistej potrzeby, pomimo niezaimplementowania w odniesieniu do stanowiska pracy leśniczego, na którym w latach 1982-2010 zatrudniona była skarżąca, przesłanek o których mowa w art.31 ust.3 Konstytucji RP, tj. konieczności ograniczenia korzystania z tych konstytucyjnych praw w demokratycznym państwie prawnym dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób;

wnosząc o orzeczenie niezgodności art.35 ust.1 ustawy o lasach oraz art.70§2 i art.72§3 Kodeksu pracy z art.2, art.24, art.32 ust.1 i 2 i art.64 ust.2 Konstytucji RP:

1)art.35 ust.1 pkt 2 ustawy o lasach - w zakresie objęcia stanowiska pracy leśniczego nawiązaniem i rozwiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania i odwołania;

2)art. 70§2 Kod.pracy- w zakresie w jakim przepis ten wyłącza co do zasady (bez wskazania innych rozwiązań), możliwość powierzenia odwołanemu pracownikowi pracy na wcześniej zajmowanym lub innym stanowiskiem pracy;

3)art. 72§3 Kod. pracy – w zakresie skrócenia w tym przepisie okresu ochrony stosunku pracy pracownika zatrudnionego na podstawie powołania w wieku przedemerytalnym, w stosunku do ogółu pracowników, o połowę.

Uzasadnienie:

Prawomocnym wyrokiem z dnia .10.2011r. sygn.akt. , doręczonym w odpisie pełnomocnikowi skarżącej w dniu 23.11.2011r. (a następnie wobec natychmiastowego zaginięcia tego odpisu po wielu wnioskach i monitach ponownie dopiero w dniu 10.2.2012r.), Sąd Okręgowy w S oddalił apelację skarżącej od wyroku Sądu Rejonowego w S z dnia .3.2011r. sygn. akt oddalającego powództwo skarżącej o przywrócenie do pracy w nie posiadającej własnej osobowości prawnej jednostce organizacyjnej Skarbu Państwa pn. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe w Nadleśnictwie L na stanowisku pracy leśniczego leśnictwa P , z którego skarżąca została odwołana w dniu .5.2010r., po okresie nieprzerwanego ponad 32,5 letniego zatrudnienia skarżącej od ukończenia w 1997r. studiów w Lasach Państwowych w Nadleśnictwie L , w tym najpierw od dnia .1.1977r. na podstawie umowy o pracę w charakterze stażysty i od dnia .6.1978r. na stanowisku instruktora, a następnie od dnia .3.1982r. na podstawie powołania na stanowisku pracy leśniczego Leśnictwa P

Stan faktyczny sprawy był taki, że skarżąca, której stan zdrowia po okresie trzydziestokilkuletniego zatrudnienia u jej jedynej w życiu pracodawcy, tj. w Lasach państwowych i Nadleśnictwie P , się pogorszył, miała skorzystać z przewidzianego dla pracowników lasów państwowych urlopu na poratowanie zdrowia, a poprzedni nadleśniczy Nadleśnictwa L prosił skarżącą o skorzystanie z tego urlopu oraz obiecał jej udzielenie takiego urlopu w późniejszym terminie lecz nastąpiła zmiana na stanowisku nadleśniczego Nadleśnictwa L i nowy nadleśniczy tego Nadleśnictwa, zamiast udzielić skarżącej w obiecany przez pracodawcę terminie późniejszym urlopu na poratowanie zdrowia, o który nadal ubiegała się skarżąca, odwołał skarżącą ze stanowiska pracy leśniczego, ze skutkiem rozwiązania stosunku pracy, pomimo że skarżąca prosiła o pozostawienie jej chociażby na wcześniejszym lub innym stanowisku pracy. Skarżąca odwołując się od tej czynności pracodawcy do Sądu Pracy podnosiła, tak przed Sądem Rejonowym, jak i w apelacji, m.in. że stanowisko pracy leśniczego, któremu obecnie (i od wielu już lat) podlega co najwyżej tylko jeden pracownik, zatrudniony na stanowisko podleśniczego, bynajmniej nie należy do takich, dla którego uzasadnione byłoby nierówne w stosunku do ogółu stanowisk pracy i pracowników potraktowanie i ograniczenie praw pracowniczych, w tym ochrony stosunku pracy jako prawa majątkowego (w tym w wieku przedemerytalnym) i niepotrzebnie zalicza się do stanowisk pracy, na których zatrudnienie następuje na podstawie powołania, co narusza wskazywane przepisy art.24, art.32 i art.64 ust.2, w związku z art.31 ust.3 Konstytucji RP, jednakże sądy obu instancji stanęły na stanowisku, że w istniejącym stanie prawnym skarżącej roszczenie z którym wystąpiła nie przysługiwało, gdyż obowiązujące przepisy prawa pracy dla pracowników zatrudnionych na podstawie powołania takiego roszczenia nie przewidują, bowiem jak zauważył Sąd Okręgowy: „Akt odwołania... pracownika jest czynnością prawną oderwaną od przyczyny (czynnością abstrakcyjną), a nie czynnością prawną uwarunkowaną istnieniem określonej przyczyny (... W. Sanetra (w:) J. Iwulski W. Sanetra: Kodeks pracy. Komentarz...)” i w odniesieniu do stosunku pracy na podstawie odwołania następuje wyłączenie przepisów Kodeksu pracy, które: „dotyczy przepisów regulujących:

2) rozpatrywanie sporów ze stosunku pracy w części dotyczącej orzekania :

- a) o bezskuteczności wypowiedzeń,
- c) o przywrócenie do pracy”,

a: „, pracownik może być w każdym czasie... odwołany ze stanowiska przez organ, który go powołał”.

Sąd Rejonowy w ogóle nie odniósł się do zarzutów skarżącej co do braku uzasadnionych, wskazanych w art.31 ust.3 (w związku z art.8 ust.1 i 2) Konstytucji

podstaw do zastosowania wobec skarżącej i stanowiska pracy leśniczego takich kwestionowanych w skardze regulacji oraz ograniczeń, w zakresie co do zasady równej dla wszystkich ochrony praw majątkowych, w tym stosunku pracy. Natomiast Sąd Okręgowy, odnosząc się do zarzutów skarżącej w tym zakresie, tj. niezgodności zastosowanych wobec skarżącej dla stanowiska pracy leśniczego przepisów prawa z przepisami Konstytucji, nie odniósł się do będącej przedmiotem zarzutów apelacji niezgodności tych przepisów z art.24 art.32. ust.1 i 2 art.64 ust.2 Konstytucji RP przez nieuzasadnione, nierówne i dyskryminujące w zakresie ochrony stosunku pracy bez odpowiedniej przyczyny potraktowanie pracownika na stanowisku pracy leśniczego lecz odnosząc się do zarzutu doprowadzenia: „w ten sposób zdaniem skarżącej do ograniczenia jej konstytucyjnych prawa oraz dyskryminacji” w zakresie równego traktowania i równej dla wszystkich ochrony praw majątkowych, na str. 6 i 7 uzasadnienia wyroku stwierdził: „ Zważyć należy, że zasada wolności pracy ma walor konstytucyjny. Przepisy art. 65 Konstytucji gwarantują każdemu wolność wyboru miejsca pracy i stanowią, że wyjątki określa ustawa. ...Wolność pracy... nie można pracownika zmusić...(szczególna i wyjątkowa sytuacja... w ramach nałożenia na pracownika kary ograniczenia wolności powstaje po jego stronie obowiązek...) ... obowiązuje zatem zasada wolności zawierania umów. O rodzaju nawiązanego stosunku prawnego decydują w zasadzie strony... art.114kp...(umowa o pracę, powołanie) wymaga zgodnego obowiązku woli...”. Nad zastosowaniem do stanu faktycznego sprawy i sytuacji skarżącej innych przepisów Konstytucji, w tym art.24, art.32 ust.1 i 2 i art.64 ust. 2 Konstytucji RP, Sąd Okręgowy już nie zastanawiał się, chociaż zdarzają się przecież niekiedy sytuacje, że sądy, w tym w wydziałach pracy i ubezpieczeniach społecznych, potrafią samodzielnie dostrzec niezgodność niektórych stosowanych w tych wydziałach przepisów prawa i nierównego traktowania przez te przepisy niektórych kategorii uprawnionych (w szczególności w zakresie świadczeń z ubezpieczeń społecznych) z Konstytucją, nie czekając na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego.

Zdaniem skarżącej, jeżeli Sąd Okręgowy zauważył i podjął w swym rozważaniach (nie wskazując zresztą przez skarżącą) przepis art. 65 Konstytucji, to powinien był go rozważyć, nie tyle w aspekcie nie będącej przedmiotem sprawy wolności wyboru miejsca pracy i zasady dobrowolności pracy, o których mowa w art.65 ust.1 i 2 Konstytucji lecz już raczej w aspekcie zasady dążenia do pełnego zatrudnienia, o którym mowa w tymże art. 65 ust. 5 Konstytucji, jak i zwłaszcza wyrażonej w wskazywanym przez skarżącą poprzedzającym przepisie Konstytucji zasady gwarancji praw majątkowych i równej dla wszystkich ochrony prawnej praw majątkowych również innych niż prawo własności (art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji), co odnosi się do wszelkich praw majątkowych, a więc i uprawnień związanych z stosunkiem pracy, a zwłaszcza najistotniejszej i najbardziej pożądanej chyba dla większości zatrudnionych ochrony jego trwałości (jako regulowanej w prawie pracy ochrony stosunku pracy, w tym dla niektórych pracowników szczególnej ochrony stosunku pracy), którą można też wywieść z innych przepisów Konstytucji oraz kontekstu stosunków społeczno- gospodarczych współczesnego demokratycznego państwa prawnego, tj. zasad sprawiedliwości społecznej, społecznej gospodarki rynkowej, solidarności, ochrony pracy, równego traktowania, sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy i właśnie dążenia do pełnego zatrudnienia, o których mowa w art.2, art.20, art.24 zd.1, art.32, art.45 ust.1 i art. 65 ust.5 Konstytucji oraz faktu, że w współczesnym społeczeństwie industrialnym lub postindustrialnym, inaczej niż w społeczeństwie przedindustrialnym (agrarnym), podstawą utrzymania zdecydowanej większości zatrudnionych jest tzw. praca najemna (stosunek pracy) i jest oczywiste, że dla dobra, jak i poczucia godności (o której mowa też w pierwszym przepisie rozdziału II Konstytucji- art. 30, jako przyrodzonej człowiekowi i niezbywalnej, stanowiącej źródło wolności i praw człowieka i obywatela, nienaruszalnej, szanowanej i chronionej przez władze publiczne), utrzymującej się z pracy (a

nie z kapitałów, ubezpieczeń lub pomocy społecznej) większości społeczeństwa, jak i dla dobra demokratycznego państwa (w którym z demokratycznego założenia i według art.4 Konstytucji ta większość i Naród sprawują władzę), stosunek pracy i jego trwałość, jak i możliwość zatrudnienia, powinny podlegać ochronie w miarę możliwości równej dla wszystkich, o której mowa w art.32 i art.64 ust. 2 Konstytucji RP, a odstępstwa od tych zasad mogą wystąpić jedynie w przypadkach wskazanych w art.31 ust.3 Konstytucji, co w odniesieniu do raczej szeregowego stanowiska leśniczego leśnictwa w lasach państwowych, na którym przez 32,5 roku była zatrudniona i należycie wykonywała swe obowiązki skarżąca, w żaden sposób nie da się stwierdzić.

Zdaniem skarżącej przeciwnie, utrzymywanie w publicznych Lasach Państwowych zbyt dużej liczby stanowisk na których zatrudnienie następuje na podstawie powołania jest niezgodne z zasadami demokratycznego państwa prawnego, gdyż w następstwie np. zmiany rządu i ministra nadzorującego Lasy Państwowe może prowadzić nie tylko do nepotyzmu, ale i do wymiany wszystkich zatrudnionych w Lasach Państwowych według przepisów ustawy o lasach na podstawie powołania pracowników, począwszy od Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, aż do szeregowych (może w pierwszym szeregu przed podleśniczymi) leśniczych (poprzez z-ców Dyrektora Generalnego LP, dyrektorów regionalnych dykcji LP, z-ców dyrektorów regionalnych dykcji LP, kierowników jednostek organizacyjnych o zasięgu krajowym i regionalnym, nadleśniczych, ich zastępców, gł. księgowych nadleśnictw i inżynierów nadzoru –art.33 ust.3 pkt 9, art.34 pkt 2b i art.35 ust.1 pkt 2 b ustawy o lasach). W ślad za Sądem Okręgowym skarżąca przywołała tu wypowiedź W. Sanetry w komentarzu J.Iwułskiego i W.Sanetry, tyle że z 1996r. do art.68, gdzie autor stwierdza: „ W następstwie zmian wprowadzonych do art.68 w sposób radykalny ograniczono krąg osób, których stosunek pracy nawiązuje się na podstawie powołania... tylko do osób, co do których wymóg zatrudnienia na podstawie powołania wynika z przepisów szczególnych...Nie zdecydowano się tym samym na propozycję jeszcze dalej idącą, by w ogóle zrezygnować w prawie pracy z powołania jako jednego ze sposobów nawiązywania stosunków pracy...Konsekwencją ograniczenia zasięgu stosowania powołania jest objęcie pełną ochroną stosunków pracy tych pracowników, którzy poprzednio byli zatrudnieni na podstawie powołania na stanowiskach pracy, które w nowym stanie prawnym nie wymagają powołania. Ich stosunki pracy uległy przekształceniu na stosunki pracy na podstawie umowy o pracę...” [tamże wydawnictwo Librata str.222]. Skarżąca nadmienia, że według posiadanych informacji pracownicy lasów państwowych i ich organizacje związkowe zapewniani byli przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, że również liczba stanowisk pracy, na których zatrudnienie według ustawy o lasach następuje na podstawie powołania, będzie radykalnie ograniczona, jednakże obietnica ta wciąż pozostaje niespełniona i skarżąca nie doczekała się jej realizacji, odpowiedniej do obecnego charakteru stanowiska pracy leśniczego i konstytucyjnych warunków w tym zakresie (tj. przypadków, gdy może nastąpić ograniczenie praw obywateli), określonych dla demokratycznego państwa prawnego, którym jest Rzeczpospolita Polska, w art.31 ust.3 Konstytucji.

W szczególności ograniczenia praw pracowniczych w zakresie ochrony stosunku pracy pracowników zatrudnionych w lasach Państwowych - Państwowym Gospodarstwie Leśnym na stanowiskach pracy leśniczego nie wymagają, ani względy ochrony środowiska (w której właściwy jest minister nadzorujący lasy i którą zajmują się już obecnie tysiące pracowników zatrudnionych przecież na podstawie umowy o pracę), ani tym bardziej inne mogące wchodzić w rachubę i uzasadniać ograniczenie praw obywateli przesłanki określone w art.31 ust.3 Konstytucji RP, tj. bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego, zdrowia i moralności publicznej, ani też wolności i praw innych osób. Skarżąca wskazuje tu też, że leśniczy nie tylko nie jest kierownikiem zakładu pracy (przedstawicielem pracodawcy) i nie zatrudnia pracowników, a co najwyżej podlega mu tylko 1 pracownik –

podleśniczy, ale jak wynika również z art.35 ust.1 ustawy o lasach, to nadleśniczy jako przełożony leśniczego: „ prowadzi samodzielnie gospodarkę leśną w nadleśnictwie.... W szczególności:

- 1) reprezentuje Skarb Państwa w stosunkach cywilnoprawnych w zakresie swojego działania,
- 2) kieruje nadleśnictwem jako podstawową jednostką organizacyjną Lasów Państwowych,
- 2a) bezpośrednio zarządza lasami... pozostającymi w zarządzie Lasów Państwowych,
- 2b) powołuje i odwołuje ...”(znaczą część pracowników nadleśnictwa lit.a –d)
- „ 2c) inicjuje, koordynuje oraz nadzoruje działalność pracowników nadleśnictwa,
- 3) ustala organizację nadleśnictwa, w tym podział na leśnictwa zapewniający leśniczemu prawidłowe wykonywanie zadań gospodarczych, oraz zatrudnia i zwalnia pracowników nadleśnictwa,
- 4) organizuje ochronę mienia i zwalczanie szkodnictwa leśnego.”

Leśnictwo nie jest zatem już podstawową lecz pomocniczą jednostką organizacyjną lasów państwowych, a leśniczy pełni w zakresie realizacji zadań związanych z gospodarką leśną funkcje wykonawcze, gdyż do jego obowiązków należy obecnie: „wykonywanie zadań gospodarczych”. Porównując te obowiązki i zadania do pierwotnych założeń instytucji nawiązywania stosunku pracy na podstawie powołania, które w przeszłości, jako związane z rekomendacją partyjną partii „marksistowsko-leninowskiej”, w gospodarce państwowej zasadniczo miało odnosić się do kierowników (dyrektorów) zakładów pracy i ich zastępców, następnie już tylko dyrektorów przedsiębiorstw państwowych, ich zastępców i głównych księgowych, gdy natomiast dyrektorzy zazwyczaj mniejszych od przedsiębiorstw państwowych przedsiębiorstw komunalnych już od lat 90-tych ub. wieku stali się pracownikami zatrudnionymi na podstawie umowy o pracę, obecnie pod rządami Konstytucji RP z 1997r. i przy realizacji założenia art.20 tej Konstytucji, iż: „ Społeczna gospodarka rynkowa oparta na ... własności prywatnej... stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej”, skutkującego wycofaniem się państwa z większości sektorów gospodarki oraz wobec braku możliwości nawiązywania stosunków pracy na podstawie powołania w prywatnych przedsiębiorstwach i spółkach, jak też zasady równości praw pracowników (i pracodawców) w sektorach państwowym i prywatnym, zasadniczo nie ma już podstaw do istnienia takiej instytucji nawiązania stosunku pracy (nad której likwidacją ustawodawca zawahał się w 1996r.), a jeżeli dopuścić ją nadal w niektórych dziedzinach gospodarki narodowej ważnych dla państwa, w których, jak w lasach zachowało, ono swoją obecność, to w zakresie nie dalej idącym jak w czasach gdy (zasadniczo prawie cała) gospodarka była państwowa, tj. wobec kierowników zakładów pracy i ewentualnie ich zastępców, a nie wobec innych, raczej szeregowych pracowników, takich jak leśniczy. W przeciwnym bowiem razie stosunek pracy tych pracowników doznaje zbyt dużych ograniczeń i naruszeń w zakresie prawa do jego ochrony, a przewaga osób reprezentujących wobec tych pracowników pracodawcę i ich zależność od tego przełożonego (który bez prawa skutecznego odwołania do sądu może pozbawić leśniczego pracy w każdym czasie), jest zbyt wielka, więc nawet jeśli lasy mają swoją specyfikę (w tym relacje między ich mieszkańcami), to stanowione jednak i dla ludzi prawo o lasach i ustawa o lasach, jak i wynikające z tej ustawy stosunki pracy wykonywanej przez ludzi oraz relacje między nadleśniczym, a leśniczym, powinny mieć cechy właściwe dla stosunków pracy innych ludzi i obywateli, a nie cechy np. prawa lasu, gdzie rzeczywiście zwierzę silniejsze, a zarazem drapieżne, może ze słabszym zrobić wszystko.

Z tych przyczyn skarżąca uważa, iż zaskarżone przepisy ustawy o lasach i Kodeksu pracy naruszają jej konstytucyjne prawa, gdyż:

- 1) niepotrzebnie, z naruszeniem zasady równego traktowania i równej dla wszystkich ochrony prawnej praw majątkowych, o których mowa w art.32 i art.64 ust.2 Konstytucji i bez zaistnienia przesłanek (np. konieczności ze względu na bezpieczeństwo państwa, bądź dla

ochrony środowiska), o których mowa w art.31 ust.2 zd.1 Konstytucji, zaliczają w art.35 ust.1 ustawy o lasach do licznych w tej ustawie stanowisk pracy, na których zatrudnienie następuje z ograniczeniem lub wyłączeniem ochrony stosunku pracy na podstawie powołania, szeregowo obecnie stanowisko pracy posiadającego co najwyżej jednego podwładnego leśniczego;

2) nie przewidują w uznanym przez Sąd Okręgowy za jednoznaczny art.70 § 2 zd.1 Kod.pracy możliwości powierzenia (jak w art.72 § 2 i 3 K.p.) odwołanemu pracownikowi pracy na innym (w tym wcześniej zajmowanym) stanowisku pracy, choćby z zastosowaniem przesłanek negatywnych (jak w art.45 § 2 Kp.), tj. zwalnającym pracodawcę od obowiązku zapewnienia (jak w art.72 § 2 i 3 K.p.) pracy na innym stanowisku pracy, jeżeli to: „ jest niemożliwe lub niecelowe”, przez co czyni ograniczenie praw i ochrony stosunku pracy odwoływane go pracownika niepotrzebnie nazbyt dotkliwym i naruszającym istotę tych praw, o której mowa w art.31 ust.3 zd.2 Konstytucji;

3) niezgodnie z konstytucyjnymi zasadami równego traktowania i równej dla wszystkich ochrony prawnej praw majątkowych, okres ochrony stosunku pracy pracownika w wieku przedemerytalnym zatrudnionego na podstawie powołania, do 2004r. taki sam jak w art.39 K.p. dla ogółu pracowników, jest obecnie w art.72 § 3 K.p. skrócony w stosunku do okresu ochrony w wieku przedemerytalnym dla ogółu pracowników o połowę, co pozbawiło skarżącą prawa do zapewnienia jej przez odwołującego ją pracodawcę innej pracy, które przysługiwałoby jej, gdyby okres ochrony przedemerytalnej przez rozwiązaniem stosunku pracy był w art.39 i art.72 § 3 K.p., zgodnie z art.32 i art.64 ust.2 Konstytucji, taki sam; przez co skarżąca utraciła nie tylko pracę na dotychczasowym stanowisku pracy, ale i w wieku niespełna 60-ciu lat jakąkolwiek pracę i możliwość zatrudnienia (jeśli uwzględnić, że chociaż postuluje się obecnie dłuższą aktywność zawodową, właśnie w tym wieku znalezienie innej pracy w miejsce utraconej jest b.trudne i osoby, w tej właśnie grupie wiekowej, w obecnych warunkach na rynku pracy, charakteryzującymi się wieloma chętnymi na każde stanowisko pracy, nie są w stanie konkurować o miejsca pracy, zarówno z osobami w tzw. średnim wieku, jak i z wchodzącymi na rynek pracy licznymi absolwentami szkół i w rzeczywistości nie mają oni żadnego: „wyboru miejsca pracy”, który jako jedyne w zakresie pracy konstytucyjne prawo dostrzegł i wskazywał skarżącej Sąd Okręgowy oraz to ich najbardziej dotyczy brak będącego nieosiągalnym celem pełnego zatrudnienia, do którego zmierzają władze publiczne, o których mowa w art.65 ust.1 i 5 Konstytucji), a ponadto możliwość skorzystania z przesuniętego i obiecanego skarżącej przez poprzedniego nadleśniczego urlopu na poratowanie zdrowia.

W przedstawionym więc w niniejszej skardze konstytucyjnej i wniosku tej skargi zakresie, zaskarżone skargą przepisy ustawy o lasach i ustawy – Kodeks pracy stanowiły podstawę wydania przez Sąd Rejonowy i Sąd Okręgowy w S w sprawie skarżącej wyroków, w tym wyroku Sądu Okręgowego z dnia .10.2011r., jako orzeczenia ostatecznego, w których oba sądy w oparciu o art.35 ust.1 ustawy o lasach w związku z art.68 § 1 K.p. oraz art.70 § 2 i art.72 § 3 K.p. stwierdziły brak ochrony stosunku pracy skarżącej, jako nawiązanego na podstawie powołania, a w związku z tym brak też możliwości kwestionowania przez skarżącą przed sądami (i drogi sądowej, o której mowa w art.45 ust.1 Konstytucji w tym zakresie) odwołania jej ze stanowiska pracy leśniczego ze skutkiem rozwiązania stosunku pracy i brak roszczenia, z którym wystąpiła, także dlatego, że jak stwierdził Sąd Okręgowy: „ Akt odwołania ... 1) pozbawia pracownika stanowiska ... 2) rozwiązuje stosunek pracy ... Za nietrafne zatem należy uznać stanowisko, że pracownik odwołany powraca na stanowisko zajmowane przed powołanie. Przeczy temu jednoznaczna treść art.70 § 2 kp ... nie przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy ... jest wyłączone z mocy art.69 ust.2 k.p. lit.c”, jak również dlatego, że okres ochrony pracowników w wieku przedemerytalnym zatrudnionych na podstawie powołania w art.72 § 3 K.p., do 2004r. taki

sam jak dla ogółu pracowników w art.39 K.p., jest obecnie w art.72 § 3 K.p. o połowę krótszy od okresu ochrony w tym wieku dla ogółu pracowników w art.39 K.p., co trzykrotnie naruszyło w ten sposób, tj. przez pozbawienie lub b.daleko idące ograniczenie ochrony prawnej stosunku pracy skarżącej jako prawa majątkowego skarżącej i jej nierówne, dyskryminujące potraktowanie, bez uzasadnionych konstytucyjnych przesłanek, określonych w art.31 ust.3 Konstytucji, jej konstytucyjne prawa wynikające z art.24, art.32 i art.64 ust.2 Konstytucji RP, pozbawiając skarżącą zarazem prawa do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy jej odwołania i rozwiązania z nią stosunku pracy przez niezależny i bezstronny sąd, zgodnie z art.45 ust.1 Konstytucji.

Załączniki:

- 1)-2) kopie wyroków z uzasadnieniami,
- 3) pełnomocnictwo,
- 4)-7) 4 kopie skargi i załączników nr 1 i 2.

